

[Handelsministeren.]

udnævner Formanden, og at Formanden bliver en Højesteretsdommer, er i sig selv et Vidnesbyrd om, at der skal udrettes noget. Jeg haaber ogsaa det bedste af Udvalgets Arbejde, og derfor kan jeg anbefale at stemme for Flertallets Indstilling; derfor kan jeg tiltræde det Forslag, som er udarbejdet af Venstre og accepteret af de to andre Partier.

Det af Venstres Udvalgsmedlemmer i Betænkningen rejste Spørgsmaal, om det kan anses for holdbart, at Producenten foreskriver Købmanden, hvilke Priser han skal tage for de Varer, han faar af Producenten, skal jeg lade undersøge paa den af Venstres Udvalgsmedlemmer ønskede Maade. Hvad Resultatet af denne Undersøgelse kan blive, hvilket Svar der kan ventes fra det juridiske Fakultet, er jo en Ting for sig. Jeg synes, Spørgsmaalet er meget interessant, og skal lade det gaa videre, og dermed er vel Venstre tilfredsstillt.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har fremført, men kun nogle faa Bemærkninger af ganske speciel Art. Det ærede Medlem gav et Referat fra Udvalgsarbejdet. Jeg er ikke i Stand til at skønne over, om Referatet er rigtigt paa alle Punkter ud over det Punkt, som jeg her vil nævne, men jeg kan sige, at den Skildring, det ærede Medlem gav af min Stilling til Venstres Forslag i det sidste Samraadsmøde, ikke er rigtig. Jeg kom med adskillige Bemærkninger til Forslaget. Jeg pegede ikke blot paa, at det kunde være ønskeligt, at Tidsfristen 3 Aar blev forlænget til 5 Aar, eller at man fik en Revisionsbestemmelse. Jeg gjorde ogsaa opmærksom paa, at Udvalgets Sammensætning ikke var tilfredsstillende for mig, og ligeledes paa, at man havde forladt Publiciteten, hvilket jeg meget maatte beklage. Endvidere gjorde jeg Bemærkninger til §§ 6 og 7. Det ærede Medlem har saaledes ikke Ret i, at jeg uden videre skulde have accepteret Forslaget; men da jeg skønnede, at Venstre nu en Gang havde affattet sit Forslag, og at man stod overfor et Enten-Eller, er det klart, at det maatte blive dette Forslag eller slet intet.

Endelig skal jeg gøre en enkelt Slutbemærkning til, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremførte om det foreslaaede Udvalgs eller den foreslaaede Kommissions Arbejde, saaledes som det vilde komme til at forme sig. Det ærede Medlem sagde, at det foreslaaede Udvalg

kan tænkes at komme til at virke saaledes, at Udvalget paa en Række Omraader legaliserer Priser, der i Virkeligheden er højere, end de rettelig burde være. Og som Bevis herfor fremsætter det ærede Medlem den Paastand, at den overordentlige Kommission i sin Tid skulde have fastsat Priser, der var højere, end det var nødvendigt.

Men denne Henvisning til den overordentlige Kommission er ganske vildledende og kan aldeles ikke tjene til Begrundelse for den Paastand, det ærede Medlem fremførte om det foreslaaede Udvalgs Arbejde. Det er muligt, at den overordentlige Kommission ved nogle Fastsættelser af Maksimalpriser fastsatte disse højere, end de kunde have været. Det er muligt, at man kunde have fastsat noget lavere Priser; men sikkert er det, at dersom disse Maksimalpriser ikke var fastsat, vilde Priserne i det frie Marked være blevet endnu meget højere, end de blev, efter at man havde fastsat Maksimalpriser, og det er det, det kommer an paa. Spørgsmaalet er ikke, om man kunde have tvunget Priserne lidt ned endnu; men Spørgsmaalet er: Hvorledes vilde Priserne i det frie Marked være blevet, hvis man ikke havde fastsat Maksimalpriser?

Og hvad Udvalgets fremtidige Arbejde angaar, tror jeg, man maa bedømme dette Udvalg ud fra den Betragtning, at Udvalget vil gøre sit bedste for at kontrollere Priserne nedad. Det er mit Haab, at Udvalget vil kunne skønne over, hvorvidt de Priser, der er fastlagt ved Aftaler, er rimelige eller ikke. For det har jo Gang paa Gang været fremhævet, ogsaa i London-Resolutionen, at ikke alle Prisaftaler er af det onde. Det kommer an paa Aftalernes Karakter, og det bliver Udvalgets Opgave at skønne over, hvorvidt de Aftaler, der finder Sted, er rigtige og rimelige eller ikke. Er de ikke rigtige, er de ikke rimelige, er de urimelige overfor Befolkningen, er de utilbørlige i den ene eller anden Henseende, har Udvalget Beføjelse til at skridde ind. Det er da mit Haab, at Lovforslaget, som det er formet, selv om det efter mit Skøn ikke paa alle Maader er, som det burde være, dog er et brugbart Redskab til at hindre Misbrug overfor Befolkningen.

Ole Bjørn Kraft: Da en Misforstaaelse, som allerede blev tilbagevist ved dette Lovforslags første Behandling, nu paa ny synes at ville dukke op, har jeg bedt om Ordet for at erindre det høje Ting om, at